

BOŽÍ OPERAČNÍ SYSTÉM

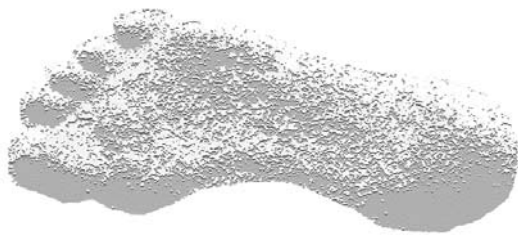
ANEBO DNA BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ

Nedávno se objevila zpráva o tom, že genetici hledají potomky rakouských vojáků padlých v roce 1757 v bitvě s Prusy u Liberce. Jak to dělají? Odebírají zájemcům vzorky DNA, které pak budou srovnávat s ostatky zesnulých vojáků z odkrytých hrobů.¹ Je fascinující, jak lze s přesností na 99,9 procenta potvrdit příbuznost i po více než 250 letech.

Podle DNA lze bezpečně poznat, kdo ke komu patří. DNA není něco, co se zamíchá a přidá do stravy novorozeněte. Je to kód, který existuje ještě před tím, než se začne lidský plod v těle vyvíjet. Po narození se podle něj formuje vystupování člověka, jeho charakter, poslání. DNA nelze změnit, spolehlivě určuje identitu člověka. Každý člověk se rodí na tento svět s DNA, která je poznamenána vzpourou proti Bohu, s geny, které mají v sobě zakódovanou hříšnou přirozenost. Jak se tedy může člověk stát Božím dítětem a získat DNA Božího království? Existuje nějaká výstižná charakteristika Boží DNA? Podle čeho se pozná?

V minulém článku jsme sledovali, jak po vzkříšení Ježíše prožili učedníci změnu myšlení, získali nový operační systém (Boží Windows ☺). Když se Ježíš s nimi loučil, vyslal je, ať mu získávají následovníky ve všech možných seskupeních lidí. Ježíš

¹ http://zpravy.idnes.cz/genetici-hledaji-potomky-vojaku-padlych-v-roce-1757-v-bitve-u-liberce-10t/krimi.aspx?c=A120421_1767325_liberec-zpravy_alh

nedal v této souvislosti doporučení, ale příkaz. Žel že se dnes tato výzva bere jako když „hrách na stěnu hází“. Ježíš neřekl „získávejte mi přívržence, kteří budou horlivě souhlasit s mým učením“ nebo „získávejte mi fanoušky, kteří budou okázale nosit můj kříž na řetízku nebo na tričku“ či „získávejte aktivisty, kteří budou bezostyšně dělat věci v mém jménu“. Mluvil v tomto smyslu: *Získávejte mi učedníky, jejichž celoživotním záměrem a „řemeslem“ je být jako já.*²

Nato Ježíš dodává – „*křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého...*“³ Z praxe Ježíše a novozákonní církve lze dojít k závěru, že samotný křest není jako mávnutí magickým proutkem. Křest (podobně jako svatba) je úkonem, který nám nic nezaručuje. Mimochodem, pokud se někdo dá pokřtít jen proto, aby se dostal do nebe, vůbec nepochopil pointu křtu.⁴ Křest má velmi silný náboj a hluboký význam, může symbolizovat začátek neuvěřitelně krásného dobrodružství.

Nechat se pokřtít, to je jako získat zdarma toho nejlepšího Poradce, který pomůže člověku osvobodit se od svazujících minulosti, odpustí mu všechno špatné,⁵ na čem se kdy podílel. Křest v kontextu Ježíšova pověření je vnějším vyjádřením toho, že do Ježíšova celoživotního učiliště byl

přijat další učeň, do Boží rodiny bylo adoptováno další dítě.

Misionář Pavel ve svém podrobnějším líčení bezděčně vysvětluje, jak právě křtem můžeme získat DNA Božího království: je to jako nechat se na moment zavřít do rakve a zemřít. Vzápětí se vynoříme znovu živí, ale jinak – s čistým štítem, zbaveni všech neduhů,⁶ abychom s Ježíšem začali nový život. Křtem vyjadřujeme, že stojíme o to, aby do našeho vnímání byla nainstalována Boží realita, a symbolicky se do ní ponoříme.⁷ O jakou realitu se jedná?

Ježíšova odpověď je stručná: „*Ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.*“⁸ Co tato formule může znamenat? Víme, že jméno v Ježíšově době souviselo s charakterem, povahou, přirozeností anebo také s autoritou. Že by učedníci měli být křtem ponoření do Božího charakteru? Proč se v textu zdůrazňují tři Boží osoby, a přitom máme být pokřtěni v JEDNO jméno? Možná právě toto vyjádření nám chce sdělit o Božím charakteru něco významného.

Biblický Bůh je jeden – to je základním vyznáním víry. Víc Bohů není a vstupujeme-li do živého vztahu s Bohem, žádné jiné bohy nemáme ani nevytváříme.⁹ Přesto Ježíš mluví o Bohu jako o třech osobách. I na jiných místech v Bibli se Bůh prezentuje v množném čísle.¹⁰ Jak si vysvětlit to, že jeden jsou vlastně tři?

Číslo tři je v Bibli velmi důležitým číslem,¹¹ které ve svém původním jazyce vyjadřuje úplnost, dokonalost a vztah. Dokonalý Bůh, který je úplný a soběstačný, existuje ve TŘECH osobách, které se k sobě vztahují. Třemi osobami se Bůh prezentuje jako Bůh vztahů. Proto říká učedník

² Více o tom viz kniha „Proměňující učednictví: vztahový přístup k učednictví“, Greg Ogden, Návrat 2010.

³ Mt 28,19 (překlad Bible kralické).

⁴ Zločinec ukřižovaný vedle Ježíše se podle všeho do nebe dostane na pozvání Ježíše bez křtu. Viz L 23,43.

⁵ Viz Sk 2,38.

⁶ Viz Ř 6,1–10.

⁷ Podle řeckého výrazu baptizo, dosl. ponořit.

⁸ Kromě Mt 28,19 je tato Boží trojice zmíněna také v 1J 5,7.

⁹ Viz Dt 6,4; Ex 20,3; Mk 12,29.

¹⁰ Viz Gn 1,26; 11,7; Iz 6,8.

¹¹ Třikrát Bůh volá Samuela (1 S 3,2–14). Bůh je třikrát svatý (Iz 6,3). Ježíš je třikrát pokoušen na poušti (Mt 4,1–11), třikrát předpovídá své utrpení (Mt 16,21; 17,12.22.23; 20,17–19), třetího dne vstal z hrobu (1Ko 15,4), třikrát se ptá Petra, jestli ho miluje (J 21,15–17), a tak bychom mohli pokračovat.

Jan, že Bůh je láska.¹² Láska je ve své podstatě vzájemnou vlastností, vyžaduje více osob. Je otázkou, jestli může láska existovat bez vztahů. Trojjediný Bůh existuje v dokonalé harmonii lásky a jednoty. Jinými slovy, Bůh – tři osoby – se milují navzájem, a tak jsou zdrojem lásky pro celý vesmír.

Nejenže je Bůh společenskou bytostí, On je společenstvím sám v sobě a ve své povaze. Stvořil nás, aby se těšil ze společenství s námi, doslova: *stvořili nás ke svému obrazu*.¹³ Není tedy náhodou, že slovo církev v původním jazyce znamená společenství¹⁴ a že Boží přítomnost lze naplno prožít tam, kde se v jeho jménu (v jeho charakteru) setkají dva nebo tři lidé, tedy ve společenství.¹⁵ Zakusit podobné společenství jako má Bůh mezi sebou můžeme, když chodíme ve světle, a ne ve tmě.¹⁶ Bůh – světlo – působí ve třech osobách, jakoby každá reprezentovala jednu svítící barvu.¹⁷ Otec je původcem záměru stvořit svět. Syn přišel svět zachránit a Duch svatý naplňuje svět Boží přítomností. Mají rozdílné funkce a role, přesto jsou jedním Bohem.

Ježíš, který svými činy dával lidem poznat velkou Boží moc, během svého působení nejednou narazil na to, jak je Bůh mylně lidmi spojován s mocenskou hierarchií. Ve svých posledních slovech dal najevo, že v Bohu hierarchie neexistuje. Boží trojice je rovnocenným týmem. Ježíš klade vše k nohám svého Otce,¹⁸ Otec klade vše k nohám Krista¹⁹ a Duch se před nimi sklání a přimlouvá se za nás.²⁰ Otec, Ježíš a Duch mají jedno jméno, jeden charakter, ve který jsou učedníci pokřtěni (doslova ponořeni).

Křtem člověk vyjadřuje, že přijímá Boží DNA, stává se Božím dítětem, otevírá se učednickému procesu růstu, ve kterém se obnovuje zpět k Božímu obrazu. Křtem dáváme najevo, že budeme odrážet Boží světlo a žít v synergii a lásce se souvěrci, že už nebudeme žít individualisticky a sami pro sebe, že nebudeme vytvářet ani podporovat mocenské hierarchie podle způsobu tohoto světa, že nebudeme vyhledávat soupeření a předhánění, že přetvářka a tmářství pro nás přestanou existovat. Křtem také potvrzujeme, že jsme přijali pověření aktivně vstoupit do všech koutů lidské sociální sítě a získávat zájemce, kteří chtějí následovat Ježíše jako svého mistra a učitele.

DNA Božího království lze tedy shrnout do třech stěžejních životních principů:

Duchovní spojení s Bohem, které nás vede k hledání Boha, poznávání jeho pravdy a k životu podle jeho vůle. „Miluj Pána, svého Boha, celým srdcem, duší i myslí.“²¹

Nezištná láska k druhým stejně jako k sobě. „Miluj svého bližního jako sám sebe.“²²

Apoštolské poslání vůči lidem ze světa. „Proto jděte a získávejte mi učedníky ve všech národech, křtěte je ve jméno Otce, Syna i Duha svatého. Vedte tyto nové učedníky k tomu, aby poslouchali všechny příkazy, které jsem vám dal.“²³

Jak se DNA Božího království projevuje ve tvém životě? Jsi ochoten podílet se na křtu nových následovníků Ježíše, které pro něj získáváš?

PETR ČINČALA

¹² 1J 4,8.16.

¹³ Viz Gn 1,26.

¹⁴ Viz Mt 16,18.

¹⁵ Viz Mt 18,19.20.

¹⁶ Viz 1J 1,5–7.

¹⁷ Více informací, viz kniha „Vyfarbi si svoj svet s prirodzeným rastom cirkvi“, Christian Schwarz, Evanjelická aliancia, 2010.

¹⁸ Viz 1 K 15,24.

¹⁹ Viz Ef 1,17–23.

²⁰ Viz Ř 8,26.27.

²¹ Mt 22,37; SNC.

²² Mt 22,39; SNC.

²³ Mt 28,19.20; SNC.

UNITED

MULTIŽÁNROVÝ KŘEŠŤANSKÝ FESTIVAL

DOTKNOUT SE NEVIDITELNÉHO

WORSHIP | SEMINÁŘE | KONCERTY | DIVADLA | FILMY | SPORTY

23.-25. SRPNA 2012

VSETÍN

POŘÁDÁ: OBČANSKÉ SDRUŽENÍ DEN - VSETÍN VE SPOLUPRÁCI S FESTIVÁLEM VOX, CAMPFEST A XCAMP A SE VSETÍNSKÝMI CÍRKVEMI

PARTNEŘI PROJEKTU:

Zlínský kraj

MĚSTO VSETÍN

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI:

KŘEŠŤAN DNEŠ

Křesťan a buddha

ŽIVOT VÍRY
www.zivotviry.cz

S velkou zvědavostí a očekáváním jsme se 13. 4. 2012 vydali na novou víkendovou akci poděbradské mládeže pod zašifrovaným názvem CELER. Tématem Celeru byla častá otázka: Jsi normální? Jinými slovy řečeno – je normální být věřící? Na toto téma jsme diskutovali hned první den večer, po zhlédnutí velmi zajímavého a kontroverzního filmu: „Ježíš je normální“, který vyvolal mnoho rozporuplných reakcí. Pak už jsme se vydali každý do svého koutu spleťového poděbradského sboru a šli jsme spát.

Ačkoliv všechny předpovědi počasí slibovaly zimu a déšť, v sobotu ráno nás vzbudilo sluníčko, čehož jsme později s chutí využili. Po snídani následovala tradičně-netradiční bohoslužba, ve které jsme například mohli zjistit svůj kvociant normalnosti (QN) nebo si udělat psychotest podle nakresleného prasátka. O „normalnosti“ víry a dnešní doby k nám pak mluvili slibovaní hosté Vašek Vondrášek a Vítek Vurst. Celým programem nás také provázela skvělá jablonecká skupina Seventh Day. Po vydatném obědě jsme se rozdělili do deseti týmů a vydali jsme se prozkoumat Poděbrady formou hry, kterou si pro nás místní mládež připravila. Ukázalo se, že po třech hodinách chození a plnění úkolů typu: sněz celý celer na čas, udělej tři dobré skutky a najdi turistu, který bydlí nejdál..., jsme byli všichni velmi unavení, takže hra zřejmě splnila účel.

Večer za námi přijel významný host Aleš Juchelka, který nás dokázal nejen (mnohokrát) rozesmát, ale také nám předat zajímavé myšlenky a zkušenosti. Úžasnou sobotu jsme zakončili procházkou po nočních Poděbradech, kdy jsme měli možnost si konečně v klidu prohlédnout celou kolonádu, kterou korunovala osvětlená fontána. Ti, co vydrželi až do úplného konce, mohli ještě zhlédnout skvělé vystoupení s hořícími koulemi. Spát jsme šli sice velmi unavení, ale zato plní dojmů.

Na neděli si pro nás organizátoři připravili čtyři workshopy (Kurz sebeobrany, Partnerské vztahy, Kurz první pomoci a Normální křesťan). Ačkoliv každý mohl absolvovat jen dva, všechny byly moc pěkné a povedené, ať už to byl nácvik sebeobrany s falešným pepřákem, vyzkoušení si první pomoci na krvácejícím modelu nebo zajímavá diskuze. Odjížděli jsme jen velmi neradi a s nadějí, že se příští rok zase vrátíme. Mockrát děkujeme všem poděbradským mládežníkům i všem členům sboru, kteří se zapojili do snahy připravit pro nás úžasný víkend, což se jim rozhodně povedlo na jedničku!

ZA PLZEŇSKOU MLÁDEŽ PÁJA PAPAŽIANOVÁ

NG fest

FESTIVAL NOVÉ GENERACE

OPEN AIR KŘESŤANSKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL

11. 8. 2012 od 15:00 hodin

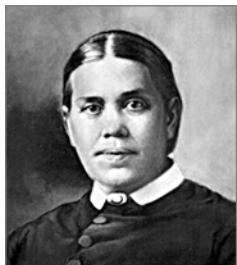
Javorník nad Veličkou, fotbalové hřiště

KONCERTY SVĚDECTVÍ TANEC PROJEKCE CAMPING SPORTY

Pořádá: Projekt NG a organizace Kámen Úhelný

www.ngfest.cz

Mezi dítky Izraele, které byly odvedeny do Babylónu do zajetí, jež pak trvalo sedmdesát let, byli bohobojní a pro vlast zánícení mužové, kteří byli v zásadách pevní jako ocel, kteří se nedají zkazit

sobeckostí, nýbrž budou ctít Boha i za cenu, že ztratí vše. V zemi svého zajetí budou tito muži plnit záměr Boží tím, že přinesou pohanským národům požehnání pocházející ze známosti Hospodina. Budou tam zástupci Božími. Nebudou ustupovat modloslužebníkům; svou víru a své jméno vyznavačů živého Boha ponесou jako vysokou čest. A také si tak počínali. V dobrých časech i v protivenství ctili Boha a Bůh ctil je. Mezi těmi, kdož zachovali svou věrnost Bohu, byl Daniel a jeho tři druzi – slavný příklad toho, co se může stát z člověka, opře-li se o Boha moudrosti a moci.

Ze svého poměrně prostého židovského domova byli tito chlapci z královského rodu přesazeni do nejznamenitějších měst a na dvůr největšího monarchy světa. Nabuchodonozor „rozkázal Ašpenazovi, správci dvořanů svých, aby přivedl z synů Izraelských, z semene královského a z knížat mládence, na nichž by nebylo žádné poskvrny, a krásného obličejce, a vtipné ke vší moudrosti, a schopné k umění i k nabývání jeho, a v kterýchž by byla síla, aby stávali v paláci královském“ (Dan 1,3–4).

Král nenutil hebrejské mládence, aby se zřekli své víry a zaměnili ji za modlářství, avšak doufal, že k tomu postupně dojde. Tím, že jim dal jména, jež mají význam v modlářství, že je denně přiváděl v těsný styk s modlářskými zvyky a vystavoval je vlivu lákavých obřadů pohan-ské modloslužby, doufal, že je svede k tomu, aby se zřekli náboženství svého národa a přidali se k náboženství Babylónských.

Na samém počátku své životní dráhy byli podrobeni rozhodující zkoušce povahy. Bylo totiž nařízeno, že mají jíst pokrm a pít víno, které přicházelo z králova stolu. Král se domníval, že jim tím vyjadřuje svou přízeň a svou starostlivost o jejich blaho. Tito mládenci se však neodvažovali zkoušet na sobě zeslabovací účinek přepychu a prostopášnosti na tělesný, duševní a duchovní vývoj. Věděli také, že pití vína by škodlivě zapůsobilo na jejich tělesnou a duševní sílu. I kdyby jen předstírali, že jedí takový pokrm a pijí takové víno, bylo by to popřením jejich víry.

Daniel a jeho druzi byli svými rodiči vychováni k přísné zdrženlivosti. Naučili se, že za své schopnosti budou skládat účty Bohu, a že je proto nesmějí oslabovat nebo ohrožovat. Tato výchova pomohla Danielovi a jeho druhům udržet se uprostřed znemravňujícího vlivu babylónského dvora. Silná byla pokušení, jež na ně doléhala u tohoto zkaženého a rozmařilého dvora, přesto zůstávali neposkvřnění. Žádná síla, žádný vliv je nemohl odvést od zásad, jež si osvojili v raném věku hloubáním o slově a skutcích Božích.

Tři roky se hebrejské mládenci učili „literárnímu umění a jazyku kaldejskému“ (Dan 1,4). Po celou tu dobu zůstali věrni Bohu a opírali se stále o moc Boží. Upevnili se v odříkavosti, byli opravdoví, cílevědomí, pilní a vytrvalí. Odloučení od vlivů domova a od posvátných svazků, snažili se chovat se chvályhodně, aby byli ke cti svého utlačovaného lidu a k slávě Boha, jehož služebníky byli. Hospodin pohlížel s libostí na pevnost hebrejských mláďenců, na jejich sebezapření a čistotu pohnutek, a oblažoval je svým požehnáním.

Když pak skončila doba výchovy, byli židovští mládenci spolu s dalšími uchazeči pro službu v království podrobeni zkoušce. Avšak „není nalezen mezi všemi těmi, jako Daniel, Chananiáš, Mizael a Azariáš“. Jejich bystrá chápavost,

jejich široké vědomosti, jejich vybrané a přesné vyjadřování svědčily o mohutnosti a síle jejich duševních schopností.

U babylónského dvora byli shromážděni zástupci ze všech zemí, muži s největšími vlohami, muži nejštědřeji nadaní dary přírody, muži s nejrozsáhlejším vzděláním, jaké svět může poskytnout; mezi všemi těmi se nyní octli židovští mládenci. V tělesné síle a kráse, v duševních schopnostech a ve vědomostech byli nepřekonatelní. Rovná postava, pevný, pružný krok, krásná tvář, bystré smysly, čistý dech – to vše bylo vysvědčením dobrých zvyků, znamením ušlechtilosti, jíž příroda poctívá ty, kdož jsou poslušni jejích zákonů. Tyto jejich úspěchy nebyly však náhodné. Získali své znalosti správným využíváním svých sil pod vedením Ducha svatého. Spojili se se Zdrojem vší moudrosti a známost Boha učinili základem svého vzdělání. Zachovávali životní pravidla, jež vedla k rozvoji jejich rozumové síly. Počínali si tak, že Bůh jim mohl požehnat. Neustále se modlíce, svědomitě se učíce, ve stálém styku s Neviditelným chodili s Bohem, jako s ním chodil Enoch. Bůh přivedl Daniela a jeho druhy ve styk s velkými muži Babylónu, aby tam, v národě modloslužebníků, mohli ukázat, jaká je povaha Boží.

Jako Bůh povolal Daniela a jeho druhy, aby o něm podávali svědectví v Babylóně, tak povolává nás, abychom byli jeho svědky v dnešním světě. Jako Hospodin spolupracoval s Danielem a jeho druhy, tak chce spolupracovat se všemi, kteří se snaží provádět jeho vůli. Bůh od nás požaduje, abychom všude, v každé životní situaci, zjevovali lidem zásady jeho království.

Mnozí vyčkávají, až se jim naskytne příležitost vykonat nějaké velké dílo, a zatím každodenně zameškávají příležitosti, kdy by mohli projevit věrnost Bohu; a život jim zatím uplývá. V životě pravého křesťana není věcí nepodstatných a zbytečných; v očích Všemohoucího je každá povinnost důležitá a Hospodin každému vyměřuje příležitosti k službě... Budeme souzeni podle toho, co jsme mohli vykonat, avšak nevykonali, protože jsme nepoužili svých schopností k oslavě Boha.

Věrností zásadám střidmosti, jakou projevovali hebrejští mládenci, promlouvá Bůh k dnešní mládeži. Je zapotřebí mužů, kteří jako Daniel působí pro správnou věc a zasazují se o ni. Je zapotřebí čistých srdcí, pevných rukou, nebojácnosti a odvahy, neboť boj mezi neřestí a ctností vyžaduje neustálou bdělost. Ke každé duši přichází satan s pokušením v mnoha svůdných podobách, jaké má ukájení choutek.

Nanejvýš důležité prostředí k vytváření povahy, v němž se vyvíjí mysl a duše, je tělo. Proto nepřítel duší zaměřuje svá pokušení tak, aby oslabil a poškodil tělesné síly člověka. Zdaří-li se mu to, znamená to často, že celá bytost propadá zlu. Tělo musí být podřízeno vyšším silám bytosti. Vášeň musí být řízeny vůlí, jež sama musí být podřízena Bohu.

Hebrejští mládenci byli lidmi stejných vášní jako my; přes svůdné vlivy babylónského dvora však stáli pevně, protože záviseli na síle, jež je věčná. V nich viděl pohanský národ obraz dobroty a dobročinnosti Boží a lásky Kristovy. A v jejich životě máme příklad vítězství zásad nad pokušením, čistoty nad zkažeností, věrnosti a oddanosti nad bezvěrectvím a modlářstvím.

Bůh chce, aby tytéž mocné pravdy, jež byly zjevovány skrze tyto mládence, zjevovali mladí lidé a děti i dnes. Život Daniela a jeho druhů je ukázkou toho, co Bůh učiní pro ty, kteří se mu odevzdají a celým srdcem se budou snažit splnit úmysl Boží.

*Z KNIHY PROROCI A KRÁLOVÉ
OD ELLEN WHITEOVÉ (NOVĚJŠÍ VYDÁNÍ
OD SLÁVY K ÚPADKU, KAPITOLA 39)
VYBRAL ALEX LAUFERSWEILER SEN.*